

Opcat-inspektion av Kriminalvården, häktet Luleå, den 16 och 17 november 2022

Inspektionen i korthet: Syftet med inspektionen var bl.a. att belysa situationen i häktet för barn och unga, men det fanns endast en ung intagen i häktet vid tiden för inspektionen. Till följd av den ansträngda beläggningssituationen hade häktet inte utrymme att ta emot gripna eller anhållna barn. JO konstaterar att det därmed finns en risk att polisen inte lyckas ordna en alternativ placering av ett sådant frihetsberövat barn och att barn till följd av Kriminalvårdens tillkortakommanden kan komma att hållas i förvar i polisarrest. Det är enligt JO mycket bekymmersamt.

Vid inspektionen var beläggningen rekordhög i häktet Luleå. Flera celler var dubbelbelagda och intagna var också placerade i de två besöksrummen. Det är enligt JO rimligt att det i första hand är intagna som samtycker till det som delar cell och hon framhåller att personalen löpande måste följa upp hur dubbelbeläggningen fungerar. JO uttalar även att det inte är godtagbart att beläggningssituationen medför begränsningar i intagnas möjlighet att ta emot besök.

Protokollet innehåller även uttalanden i andra delar, såsom de fysiska förhållandena när två intagna delar cell och information till intagna.

Inspektionens genomförande

På uppdrag av JO Katarina Pålsson genomförde enhetschefen Gunilla Bergerén den 16 och 17 november 2022 en oanmäld inspektion av Kriminalvården, häktet Luleå. Vid inspektionen deltog även biträdande enhetschefen Helena Levin, föredragandena Mattias Karlsson och Clara Ljunggren samt JO:s expert i psykologi Knut Sturidsson.

Parallellt med inspektionen av häktet genomfördes en inspektion av anstalten som är samlokaliserad med häktet (dnr O 21-2022). Inspektionerna inleddes med att kriminalvårdsinspektören AA och vakthavande befälet BB kortfattat presenterade verksamheterna samt förevisade lokalerna för JO:s medarbetare. Därefter hölls ett inledande möte med företrädare för häktet och anstalten. Från Kriminalvården deltog kriminalvårdschefen CC, kriminalvårdsinspektören AA, vakthavande befälet BB och tf. säkerhetshandläggaren DD. JO:s medarbetare gjorde en översiktlig granskning av bl.a. häktets informationsmaterial riktat till intagna samt rutiner och checklistor. Vidare hölls samtal med cirka tolv intagna

i häktet och fem i häktespersonalen. JO:s medarbetare fotograferade även delar av häktets lokaler.

Inspektionerna avslutades med en genomgång där företrädare för häktet och anstalten fick möjlighet att kommentera vissa av de iakttagelser som JO:s medarbetare gjort vid inspektionerna. Samtliga som närvarade vid det inledande mötet deltog, förutom BB. Därutöver deltog kriminalvårdsinspektörerna EE och FF.

Inspektionens syfte

Inspektionen är en del av JO:s verksamhet för att förebygga tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning av frihetsberövade personer, Opcat-verksamheten. Opcat är den engelska förkortningen av tilläggsprotokollet till FN:s tortyrkonvention (Optional Protocol to the Convention against Torture). Länder som anslutit sig till protokollet har förbundit sig att inrätta ett nationellt besöksorgan som regelbundet besöker platser där personer kan hållas frihetsberövade. I Sverige har JO tilldelats detta uppdrag. Information om JO:s Opcat-verksamhet finns på JO:s webbplats.

Opcat-verksamheten hade under 2022 en tematisk inriktning på barn och unga under 21 år, med ett särskilt fokus på deras delaktighet under frihetsberövandet. Vid tidpunkten för inspektionen var beläggningen i häktet mycket hög. Därför inriktades granskningen även på den allmänna situationen i häktet.

Häktet Luleå inspekterades senast av JO den 29 och 30 november 2011 (se JO:s protokoll i dnr 6014-2011).

Uttalanden av JO Katarina Pålsson med anledning av inspektionen

I anslutning till protokollet finns uttalanden av JO Katarina Pålsson.

Iakttagelser vid inspektionen

Vid inspektionen gjorde JO:s medarbetare i huvudsak följande iakttagelser.

Organisation och uppdrag m.m.

Häktet Luleå tillhör Kriminalvårdens region Nord, verksamhetsområde Luleå. Det är det häkte som är beläget längst norrut i Sverige, med långa avstånd till andra häkten.

I häktet finns 34 ordinarie platser och tre platser inrättade för dubbelbeläggning. Vid JO:s inspektion var det 41 intagna i häktet, vilket enligt personalen var det högsta antalet någonsin. Av de intagna var 37 häktade, varav 18 med restriktioner, och fyra var dömda med verkställbara fängelsestraff.

Vid inspektionen var ingen av de intagna under 18 år. Det fanns däremot en intagen som var att betrakta som ung enligt Kriminalvårdens definition, dvs. hade skrivits in före 21-årsdagen och ännu inte fyllt 24 år.

Häktet och framförallt anstalten kommer inom kort att utöka sin verksamhet. För häktets del ska det bli 40 ordinarie platser och tre platser inrättade för dubbelbeläggning. Vid inspektionen pågick en omfattande byggnation och renovering för att möta det nya uppdraget. Dessutom har personal rekryterats. Arbetet beräknas bli klart under våren 2023.

Den fysiska miljön

Häktet Luleå är samlokaliserat med anstalten och inryms i två av de tre våningsplanen. Ett våningsplan är avsatt för häktade med restriktioner och ett för dem utan restriktioner. Ibland är de häktade med restriktioner så många att de behöver placeras på en gemensamhetsavdelning.

Cellerna är normalutrustade och försedda med toalett och handfat. Enligt uppgift från personal är cellernas yta 8,8 kvadratmeter, exklusive toalettutrymme. Tre celler, som tidigare användes som s.k. transportceller, är dock större och även utrustade med dusch.

På bottenvåningen ligger två observationsceller som kan användas av både häktet och anstalten. I ett förvaringsutrymme i en korridor finns en mobil bältessäng. Häktet och anstalten delar också på två besöksrum. I häktets lokaler finns bl.a. rum för träning, för att spela pingis och tv-spel samt en bastu. Häktet har tillgång till flera rastgårdar.

JO:s medarbetare upplevde den fysiska miljön som stökig på grund av den pågående renoveringen. Hantverkare var på plats, material låg framme i vissa utrymmen och ljudnivån var bitvis hög. Även en intagen som var placerad i ett besöksrum berättade att ombyggnationen tydligt hördes in i rummet.

Det ansträngda beläggningsläget

Som nyss framgått var beläggningsrekordhög under inspektionen, med 41 intagna i häktet. Sju celler var dubbelbelagda och intagna var även placerade i besöksrummen. Personalen uppgav att båda besöksrummen hade varit belagda cirka två veckor samt att det under denna tid inte funnits någon möjlighet för intagna att ta emot besök. Det framkom även att ett av besöksrummen varit belagt till och från under hela hösten.

Häktet har tre celler som är utrustade med våningssängar. I övriga dubbelbelagda celler och i besöksrummen fanns madrasser eller luftmadrasser på golvet. JO:s medarbetare noterade att cellerna med våningssängar var försedda med en extra tv-apparat, till skillnad från cellerna med sängplats på golvet. Det varierade om det fanns en eller två stolar i de dubbelbelagda cellerna. Vidare fanns ingen dörr till toaletten. I de flesta celler som hyste två intagna var i stället ett påslakan uppsatt, men i någon enstaka cell saknades helt avgränsning i dörröppningen mellan boendetrymmet och toaletten.

JO:s medarbetare samtalade med flera intagna som delade cell. Många av dem upplevde att det generellt är besvärligt och förde fram att de hellre hade bott

ensamma. Det framkom olika uppgifter om huruvida de hade tillfrågats av personalen om att dela cell eller inte. En del intagna förde fram att de hade fått dela cell efter att ha begärt samsittning och att de därför ångrade sin fråga om detta. Några intagna uppgav att personalen hade följt upp hur de upplever dubbelbeläggningen, medan andra inte hade fått en sådan fråga. Det framkom klagomål på de fysiska förhållandena i cellerna, t.ex. på att det inte fanns två sänglampor eller två stolar samt att det var svårt att se olika tv-program eftersom de saknade hörlurar till tv-apparaterna. Flera intagna menade vidare att det är privat att uppsöka toaletten och beskrev det som kränkande att inte kunna stänga om sig. En intagen berättade att detta medfört att han hade svårt att utträta sina behov. Intagna som var placerade på en gemensamhetsavdelning uttryckte också behov av att vara ensamma och få en paus från den medintagne som de delade cell med. De beskrev att de samtidigt också vistades i de gemensamma utrymmena på avdelningen och att de därför tillbringade nästan all tid tillsammans.

JO:s medarbetare samtalade även med de intagna som var placerade i besöksrummen. En av dem var häktad utan restriktioner. Under samtalet berättade den intagne att han aldrig vistas med andra intagna och att han inte heller blir tillfrågad om det är något han önskar. Den intagne som var placerad i det andra besöksrummet sade sig inte ha varit delaktig i bytet av bostadsrum från en vanlig cell till besöksrummet. Flytten hade skett hastigt när den intagne inte var på plats och personalen hade plockat ihop tillhörigheterna, vilket upplevdes som påfrestande.

Personalen beskrev beläggningssituationen som ansträngd och framhöll särskilt att lokalerna inte är anpassade för så många intagna. Utöver antalet celler lyfte personalen fram att de gemensamma rummen för aktiviteter är för få och vistelse utanför cellen kan därför inte erbjudas i tillräcklig omfattning. Det bidrar till frustration bland de intagna. Den personal som JO:s medarbetare samtalade med ansåg dock att bemanningen var tillräcklig eftersom många nya kriminalvårdare har rekryterats inför utbyggnaden av häktet och anstalten. Vissa ansåg dock att det är krävande att många nyanställda samtidigt ska läras upp.

Personalen uppgav att ingen intagen ännu har tvingats till att dela cell, men att det läget närmar sig. Det framkom att erbjudandet om dubbelbeläggning brukar ”sockras”, t.ex. med extra utvistelser, för att få intagna att gå med på att dela cell. Enligt personalen är det i regel de skötsamma som placeras i besöksrummen eftersom dessa rum inte håller samma säkerhetsnivå som de ordinarie cellerna.

Vid den *avslutande genomgången* framhöll ledningen att häktet inte styr över hur många som de får anvisa till sig, även om frågan kan lyftas med häktessamordningen och regionledningen. Ledningen uppgav att häktet egentligen inte har kapacitet att ta emot fler än 37 intagna och att den situation som rådde vid inspektionen därför inte får bli långvarig. Häktet har rätt att

dubbelbelägga en cell, men en dialog med de intagna eftersträvas innan ett sådant beslut fattas. Enligt ledningen följer alltid personal upp hur det går att dela cell och försöker underlätta situationen för de intagna, t.ex. genom att erbjuda extra utevistelser och tv-spel. Det framkom även att tillgången till sänglampor och hörlurar omedelbart kommer att ses över.

Information till intagna och bemötande

Nyintagna i häktet får information om rättigheter, ordningsregler och rutiner vid inskrivningen samt vid ett samtal som hålls senast dagen efter ankomsten till häktet. En checklista används för att säkerställa att komplett information lämnas.

Det material som delas ut består bl.a. av information om ordningsregler och om möjligheterna till isoleringsbrytande aktiviteter i häktet Luleå. De intagna får även Kriminalvårdens allmänna broschyr ”Information till häktade”. JO:s medarbetare tog del av det skriftliga informationsmaterialet och noterade att häktet tillhandahåller en gammal version, från 2011, av denna broschyr. Den innehåller hänvisningar till upphävda och ändrade författningar. Vid en jämförelse med Kriminalvårdens aktuella broschyr, från 2019, avviker den gamla broschyren också i fråga om innehåll. Den är t.ex. inte lika utförlig i beskrivningen av häktesplaneringen.

I samtal med intagna frågade JO:s medarbetare om de kände till sin häktesplan. Ingen av de intagna mindes att de hade fått en kopia av planen och flera visste inte vad en häktesplan är. JO:s medarbetare tog del av häktesplanen för den enda intagne som vid inspektionen var att betrakta som ung. Vid granskningen framgick att den intagne hade medverkat i sin häktesplanering.

I samtalen framkom olika uppgifter om personalens bemötande. Vissa intagna var mycket nöjda och uppgav t.ex. att det är personalen som gör den svåra situationen i häktet uthärdlig. Andra upplevde att personalen inte ger tillräckligt med stöd och hjälp. De förde även fram att ansvariga i personalen sällan syns till och att många frågor hade kunnat redas ut om någon ansvarig hade varit mer tillgänglig för de intagna. Under inspektionens andra dag ordnade personalen ett möte med intagna på en gemensamhetsavdelning där de fick lämna synpunkter. En intagen, som hade vistats på avdelningen i tre månader, berättade att det var första gången ett sådant möte hölls. Enligt de intagna hade personalen uppgett att flera av de förslag som lämnades vid mötet bör kunna genomföras.

Vid den *avslutande genomgången* bekräftades att det under samma dag hade varit ett möte på en gemensamhetsavdelning i häktet. Enligt kriminalvårdsinspektören som höll i mötet hade det varit lyckat. Kriminalvårdsinspektören uppgav att personalen har uppmanats att fortsätta följa upp de intagnas vistelse i häktet på detta sätt. Det framkom även att kriminalvårdsinspektören försöker vistas på gemensamhetsavdelningarna två gånger per vecka och att cellerna kontrolleras en gång per vecka.

Barn i häktet

Det är generellt ovanligt med intagna barn i häktet Luleå. Enligt uppgift från personal hade häktet under 2022 inte haft någon inskriven som var under 18 år.

Polismyndigheten försöker ibland ordna alternativa placeringar till barn som hålls i förvar i en polisarrest (se 6 a § lagen med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare [1964:167]). Personalen beskrev att häktessamordningen dagligen gör en bedömning utifrån beläggningen i häktet och ger anvisningar om huruvida det finns utrymme för att ta emot anhållna eller gripna barn. Vid tidpunkten för inspektionen var det dock inte möjligt att ta emot dessa barn på grund av den höga beläggningen.

Den som är under 18 år och som är häktad eller anhållen och intagen i häkte har rätt att vistas med personal eller någon annan minst fyra timmar varje dag (2 kap. 5 a § häkteslagen [2010:611]). Som framgått är det ovanligt med intagna barn i häktet. För det fall att häktet ändå tar emot barn, finns rutiner för att säkerställa att barns rätt till vistelse med personal eller någon annan efterlevs. Av rutinerna framgår bl.a. att det vid varje morgonmöte ska göras en dagsplanering för att kunna erbjuda barnet minst fyra timmars mellanmänsklig kontakt. Vid inskrivningen ska en lista fästas utanför barnets cell för dokumentation av den tid som barnet vistas med personal eller någon annan.

De intagnas tillgång till hälso- och sjukvård

Häktet och anstalten har gemensam hälso- och sjukvård för de intagna. Vid tidpunkten för inspektionen var en sjuksköterska anställd på heltid. Vidare arbetade en läkare sex timmar per vecka och en psykiatriker två timmar varannan vecka. Häktet och anstalten har även tillgång till en terapihund som de intagna kan anmäla intresse att träffa.

I samtal med JO:s medarbetare uppgav de intagna att de hade haft ett samtal med sjuksköterskan i nära anslutning till ankomsten i häktet. De berättade även att de kan skriva en s.k. systerlapp om de önskar träffa sjuksköterskan igen. Det framkom att de intagna inte har möjlighet att lägga lappen i ett kuvert, utan lappen viks ihop och lämnas till personalen som vidarebefordrar den till sjuksköterskan.

Sjuksköterskan berättade i samtal med JO:s medarbetare att hon gör en notering på lappen som returneras till de intagna via kriminalvårdarnas försorg samt att kuvert inte används.

Vid den *avslutande genomgången* frågade JO:s medarbetare hur ledningen ser på att intagnas hälsoproblem kan röjas eftersom systerlapparna inte läggs i kuvert. Ledningen uppgav då att kuvert kommer att tillhandahållas och att den rutinen införs omgående.

Inspektionen avslutades.

Uppgifter som har hämtats in efter inspektionen

Efter inspektionen har handlingar hämtats in gällande den häktade utan restriktioner som vid inspektionen var placerad i ett besöksrum. Av den intagnes häktesplan framgår att han var placerad på en restriktionsavdelning och hade isoleringsbrytande åtgärder som prioritet. Enligt en daganteckning kunde han inte erbjudas vistelse i gemensamhet på grund av brottsmisstanken.

Justeras 2023-02-10

Gunilla Bergerén

Uttalanden av JO Katarina Pålsson

Jag vill med anledning av de iakttagelser som redovisas i protokollet göra följande uttalanden.

Dubbelbeläggning och placering av intagna i besöksrum

Kriminalvården har sedan flera år en ansträngd beläggningssituation, vilket har lett till en överbeläggning i förhållande till tillgängliga platser. JO har i flera beslut uppmärksammat de negativa konsekvenser som detta får för intagna i häkte och anstalt. Jag har i tidigare beslut konstaterat att Kriminalvården har ett ansvar inte bara för att frihetsberövanden verkställs under trygga och säkra förhållanden utan också för att upprätthålla de intagnas rättigheter, och att det inte är acceptabelt att bristande resurser medför inskränkningar i dessa avseenden. Vidare har jag uttalat mig om bl.a. förutsättningarna för dubbelbeläggning och vilka krav som bör ställas på de fysiska förhållandena när två intagna delar cell. (Se JO 2021/22 s. 261.)

Vid inspektionen av häktet Luleå var sju celler dubbelbelagda och intagna var också placerade i de två besöksrummen. Av inhämtade uppgifter framgår även att flera av de intagna var negativt inställda till att dela cell. De gav inte någon samstämmig bild av om de hade tillfrågats av personalen om de önskade detta eller inte. Vissa intagna nekade också till att personalen frågar hur dubbelbeläggningen fungerar. Personalen och ledningen uppgav å sin sida att ingen har tvingats till att dela cell och att situationen följs upp med de intagna.

Häkteslagen bygger på utgångspunkten att en intagen har ett intresse av att placeras i en egen cell (se 2 kap. 1 § första stycket häkteslagen). Som jag tidigare har uttalat måste tiden intagna blir föremål för dubbelbeläggning begränsas och dessa intagna måste erbjudas en enkelcell när en sådan blir ledig. Enligt min mening är det vidare rimligt att det i första hand är intagna som samtycker till det som delar cell. Det är alltid självklart att en intagen ska tillfrågas innan han eller hon placeras ihop med någon annan. Personalen måste också löpande följa upp hur dubbelbeläggningen fungerar.

Enligt min mening framstår det som ändamålsenligt att först pröva om en samsittning fungerar innan en dubbelbeläggning övervägs. Av inhämtade uppgifter vid inspektionen framgår att vissa intagna som delade cell ångrade att de hade begärt samsittning. Jag vill därför framhålla att det är allvarligt om en intagen avstår från samsittning för att inte riskera dubbelbeläggning, inte minst då det kan leda till att han eller hon blir isolerad. Det är därför viktigt att det alltid görs en individuell bedömning av lämpligheten i att två intagna delar cell. Samsittning bör således enligt min mening inte automatiskt medföra dubbelbeläggning eller innebära en sådan förväntan på den enskilde.

I fråga om de fysiska förhållandena vill jag understryka att golvytan, vid placering av två intagna i en cell, bör vara minst tio kvadratmeter (exklusive toalettutrymme). I de fall intagna delar celler med en mindre golvyta bör det

bara förekomma i undantagsfall, och endast för en ytterst begränsad period efter bedömning i det enskilda fallet.

Om dubbelbeläggning bedöms nödvändig är det enligt min uppfattning en självklarhet att cellerna ska utrustas för detta ändamål, t.ex. med två stolar och två sänglampor. Det är helt oacceptabelt att intagna sover på madrasser eller luftmadrasser direkt på golvet.

Flera intagna som vid inspektionen delade cell påtalade att det saknas dörr till toaletten. Jag vill på nytt framhålla att det måste beskrivas som ovärdigt för två intagna som delar cell att samtidigt behöva befinna sig inom den begränsade yta som en cell utgör, när en av dem använder ett toalettutrymme utan ordentlig dörr. Det ankommer på häktet Luleå att åtgärda de brister som kommit fram i detta avseende.

Vid inspektionen var häktets två besöksrum belagda och det fanns därför ingen möjlighet för de intagna att ta emot besök. Av protokollet framgår även att ett besöksrum hade varit belagt till och från under hela hösten. Det är inte godtagbart att beläggningssituationen medför begränsningar i intagnas möjlighet att ta emot besök. Jag förutsätter att Kriminalvården säkerställer att det finns tillgång till besöksrum i häktet Luleå. Det är särskilt angeläget med anledning av den pågående utbyggnationen av häktet.

Placeringen av en intagen utan restriktioner

Mot bakgrund av att det vid inspektionen fanns en häktad som trots att han saknade restriktioner inte fick vistas i gemensamhet vill jag anföra följande.

Intagna i häkte har rätt att under dagtid vistas tillsammans med andra intagna, dvs. i gemensamhet (2 kap. 5 § häkteslagen). Bara under vissa angivna situationer, t.ex. då det är nödvändigt av säkerhetsskäl att hålla den intagne avskild från andra intagna, får Kriminalvården begränsa den rätten (se 2 kap. 5 § 2 häkteslagen). Om Kriminalvården bedömer att det finns rättsliga förutsättningar för att placera en intagen i avskildhet ska myndigheten meddela ett skriftligt beslut i frågan.

JO har tidigare uttalat att det inte är acceptabelt att möjligheten till vistelse i gemensamhet inskränks på grund av bristande resurser, samt att det är djupt otillfredsställande att en intagen av organisatoriska eller andra skäl som den intagne inte kan påverka inte ges möjlighet att vistas i gemensamhet (se t.ex. JO 2006/07 s. 139 och JO 2018/19 s. 146). För egen del har jag särskilt framhållit att det finns anledning för Kriminalvården att inrätta fler särskilda avdelningar där intagna som på grund av den aktuella brottsmisstanken lever under hot i häktet kan få sin rätt att vistas i gemensamhet tillgodosedd (se JO:s protokoll i dnr O 5-2020). Enligt min mening synliggör det som kom fram vid denna inspektion på nytt detta behov. Det är inte acceptabelt att Kriminalvårdens tillkortakommanden medför inskränkningar i en intagens rätt att vistas i

gemensamhet och att det i förlängningen riskerar att leda till att den intagne blir isolerad.

Barn i häktet

Syftet med denna inspektion var bl.a. att belysa situationen i häktet för barn och unga. Vid inspektionen var inte någon av de intagna under 18 år och endast en intagen var att betrakta som ung. Det framgick även att det generellt är ovanligt med intagna barn i häktet. Jag vill dock kort uppehålla mig vid några frågeställningar som specifikt rör barn.

Den 1 juli 2021 trädde flera lagändringar i kraft som avsåg att förbättra situationen för frihetsberövade barn. Numera har den som är under 18 år och som är häktad eller anhållen och intagen i häkte rätt att vistas med personal eller någon annan minst fyra timmar varje dag (2 kap. 5 a § häkteslagen). Det är mycket positivt att häktet har tagit fram rutiner som syftar till att säkerställa barns rättigheter enligt denna bestämmelse.

Sedan den 1 juli 2021 får vidare den som har fyllt 18 år och som är gripen eller anhållen hållas i förvar i polisarrest endast om det är absolut nödvändigt (6 a § lagen med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare). I förarbetena uttalades bl.a. följande. En polisarrest är inte anpassad efter de särskilda behov som ett barn har och en placering även tillfälligtvis i arresten bör undvikas eftersom det inte är en lämplig miljö för barn att vistas i. Ett förhörssrum eller liknande, eller ett rum i ett häkte, är klart lämpligare placeringar för ett barn än en polisarrest. (Se prop. 2019/20:129 s. 46 f.).

Vid tidpunkten för inspektionen fanns det inte utrymme för att ta emot gripna eller anhållna barn i häktet på grund av den höga beläggningen. Jag konstaterar att det därmed finns en risk att polisen inte lyckas ordna en alternativ placering av ett frihetsberövat barn och att barn till följd av Kriminalvårdens tillkortakommanden kan komma att hållas i förvar i polisarrest. På sikt kan det leda till att den ovannämnda bestämmelsen inte får avsedd effekt. Det är givetvis mycket bekymmersamt.

Information

Häktet tillhandahåller en gammal version av Kriminalvårdens broschyr ”Information till häktade”. Det är förstås angeläget att intagna får aktuell och korrekt information om sina rättigheter och andra viktiga frågor för verkställigheten. Jag förutsätter att häktet åtgärdar detta.

Vid inspektionen kom det fram att flera intagna varken kände till att de hade en häktesplan eller hade fått en kopia. Mot denna bakgrund vill jag framhålla att det är viktigt att personalen informerar om häktesplanen och syftet med den

samt ger den intagne en kopia (se 1 kap. 25 § Kriminalvårdens föreskrifter och allmänna råd [KVFS 2011:2] för häkte).

2023-02-13

Katarina Pahlsson